

تولید کرم خاکی با استفاده از ضایعات سیب‌زمینی به عنوان مکمل پروتئین جهت تغذیه دام

مترجم: مهندس جواد جزائی

جهت تغذیه ماهی، طیور و خوک می‌باشد. *E. foetida* غذاهای ایده‌آلی جهت تغذیه حیوانات فوق الذکر است. ترکیبات موجود در بدن این کرم خاکی در جدول (۱) توضیح داده شده است.

پروتئین تولیدی از این روش نسبت به پودر گوشت و پودر ماهی از نظر اسیدهای آمینه طیف بهتری را در بر می‌گیرد و از نظر لیزین، متیونین و سیستین غنی بوده و دارای مقدار زیادی از اسیدهای چرب زنجیر بلند است که برای تک معده‌ای‌ها ضروری است. مواد معدنی و ویتامین‌ها مخصوصاً نیاسین، ویتامین ۱۲B نیز در این خوراک زیاد است.

وقتی ارزش غذایی ماده مزبور توسط برنامه کامپیوتری ارزیابی گردید مشخص شد که ارزش جایگزینی این ماده بالاتر از پودر ماهی، پودر گوشت و یا کنجاله سویا می‌باشد.

تمام ضایعاتی که مورد بررسی قرار گرفته‌اند پس از فعالیت کرم خاکی ساختمان بهتری را از نظر ارزش خاکشناست دارا بودند و از نظر مواد معدنی قابل دسترس و ظرفیت نگهداری آب در خاک دارای ظرفیت بالاتری هستند.

در ابتدای این برنامه تحقیقاتی، توانایی ضایعات خشک سیب‌زمینی در رفع نیازهای غذایی کرم‌های خاکی مورد بررسی قرار گرفت و چنین نتیجه داد که این مواد از این جهت فوق العاده مناسب می‌باشند.

هدف این مقاله ارزیابی ظرفیت‌های آینده و اقتصادی بودن طرح و همچنین امکان رشد کرم خاکی با استفاده از ضایعات سیب‌زمینی می‌باشد.

رشد *Eisenia foetida* بر روی سیب‌زمینی خشک

در آزمایش‌های اولیه مشخص شده است که سیب‌زمینی شرایط زیستی و تغذیه‌ای مناسب را برای کرم *E. foetida* دارد و بدون نیاز به هیچگونه آماده‌سازی زمینه تولید کرم را فراهم می‌کند.

همچنین رطوبت ضایعات سیب‌زمینی حدود ۷۷٪ می‌باشد که تقریباً مشابه رطوبت بدن کرم خاکی مذکور است. بنابر این کرمها تحت هیچگونه تنش اسمزی قرار نخواهند داشت.

وجود منافذ در ساختمان بدن کرم امکان نفوذ هوا را فراهم ساخته با وجود مقدار کمی آمونیاک و نمکهای معدنی شرایط هوایی به وجود آمده که

با توجه به روند افزایش تولید سیب‌زمینی در انگلستان و به دنبال آن توسعه صنایع سیب‌زمینی ضایعات حاصله نیز در آینده روند افزایشی خواهد داشت.

نحوه تولید ضایعات طی عمل آوری سیب‌زمینی در نمودار ۱ خلاصه شده است. سالانه تقریباً ۲۱۰۰۰ تن ضایعات جامد سیب‌زمینی تولید می‌شود که این مواد خام می‌توانند توسط فعالیت کرم خاکی به کود کشاورزی و مکمل پروتئینی با ارزشی برای تغذیه دام تبدیل گردد.

کرم *Eisenia foetida* یا کرم تایگر یا *B. randid* عموماً در توده کودهای کمپوست زندگی می‌کنند که به صورت تجاری برای استخراج ماهی پرورش داده می‌شوند. این نوع کرم در آمریکا جهت تجزیه لجن مردابها استفاده می‌شود. نحوه زیست این نوع کرم نسبت به سایر گونه‌های کرم خاکی شناخته شده‌تر می‌باشد.

در ایستگاه تحقیقات Rothamsted در سال ۱۹۸۰ جهت استفاده از *E. foetida* و سایر گونه‌های کرم خاکی برای تجزیه انواع مختلف ضایعات حیوانی (خوک، گاو، اسب، مرغابی، بوکلمون) و سایر ضایعات آلى مانند سیب‌زمینی، کاغذ ضایعات آشپزخانه و ضایعات آبجوسازی یک برنامه تحقیقاتی آغاز شد که هدف آن تولید کرم خاکی از ضایعات سیب‌زمینی است.

جدول ۱- تجزیه کلی کرم خاکی *E. foetida* (بر حسب ماده خشک)

درصد	نوع ترکیب
٪۶۰-٪۷۰	پروتئین
٪۷-٪۱۰	چربی
٪۸-٪۲۰	کربوهیدرات
٪۲-٪۳	مواد معدنی
۱۶٪۵	انرژی خام KJ/kg

جدول ۲- ضریب تبدیل ضایعات به یافته کرم خاکی

حرارت (درجه سانتیگراد)	درصد تبدیل (ضایعات بر وزن کرم)
٪۴/۵	۱۵٪
٪۴/۸۲	۲۰٪
٪۴/۹۴	۲۵٪
متغیر a	۳۰٪

a: در این حرارت مرگ و متغیر است تغییرات لذا موجب می‌شود محاسبه نسبت تبدیل مشکل شود.

مقدمه

افزایش ضایعات حاصل از توسعه کارخانجات صنایع غذایی سبب ایجاد مشکلاتی گردیده که در زیر اشاره می‌گردد.

اولاً این مواد باید بدون ایجاد آلودگی محیط دفع گردد.

ثانیاً با از بین بردن این ضایعات منبع عظیمی از مواد انرژی زا از دسترس خارج می‌شود. بخصوص که ضایعات مواد آلى دارای گازهای بدبو هستند و به راحتی تجزیه نمی‌شوند، لذا این مشکلات پیچیده‌تر می‌شود. هر روشی که بتواند ضایعات صنایع غذایی را به موادی با ارزش برای حاصلخیزی خاک و رشد گیاهان یا دیگر اهداف کشاورزی تبدیل کند زمینه یک فعالیت اقتصادی به شمار خواهد رفت و چنانچه بتوان در طی فرآیند (غنی سازی) نوعی پروتئین حیوانی تولید کرد که برای تغذیه دام مناسب باشد جذبه‌های اقتصادی این فرآیند خیلی بیشتر خواهد بود.

یکی از موادی که می‌توان چنین فرآیند را ایجاد نماید ضایعات سیب‌زمینی است.

در حال حاضر تولید سالانه سیب‌زمینی در انگلستان ۶۷۰۰۰۰۰ تن می‌باشد که از این مقدار ۴۷۵۰۰۰ تن جهت تولید سیب‌زمینی بر شته و ۱۷۹۰۰۰ تن جهت تولید سیب‌زمینی خشک و ۴۵۴۰۰۰ تن به صورت چیزی مورد استفاده قرار می‌گیرد که جمعاً ۱۲۰۰۰۰۰ تن صرف این مواد می‌شود.

ضایعات حاصل از فرآیند سیب‌زمینی عمده‌تاً از پوسته‌های جامد سیب‌زمینی و مقدار زیادی فاضلاب تشکیل شده است. قسمت جامد این ضایعات دارای بوی زننده‌ای است که به راحتی تجزیه نمی‌شود و ضایعات مایع نیز موجب آلودگی آبهای جاری می‌شوند.

وضع ضایعات سیب‌زمینی خود متحمل هزینه می‌باشد.

به عنوان نمونه اگر این مواد به آب رودخانه سرازیر شوند. بایستی قبل از تصفیه گردد و اگر بنا باشد که بر روی زمینها پاشیده شود باز هم بدون هزینه نخواهد بود.

آن قسمت از ضایعات که به صورت جامد می‌باشد را می‌توان به عنوان خوراک خوک به قیمت حدود هر تن یک پوند به فروش رسانید، اما چنانچه خوک دانی نزدیک کارخانه تولید کننده ضایعات سیب‌زمینی نباشد هزینه حمل و نقل مانع از این امر خواهد شد.

زمان بلوغ کرمها

کرم خاکی (*E. foetida*) در حرارت 25°C در ۶۱ روزگی، در حرارت 20°C در ۶۵ روزگی و در حرارت 15°C در ۷۴ روزگی به بلوغ مرد و این سن بلوغ نسبت به حالتی که کرمها ری مزبور روی ضایعات حیوانی نگهداری می‌شوند کمی بالاتر است. از مطالعاتی که بر توانایی رشد کرم خاکی بر سایر ضایعات به دست آمده، مشخص شده که این کرم توانایی تولید تقریباً 20 g جوان در هفته دارد. که این رقم تولید، پتانسیل افزایش تعداد کرمها و لزوم انتقال آنها به محیط کشت جدید را مشخص می‌کند.

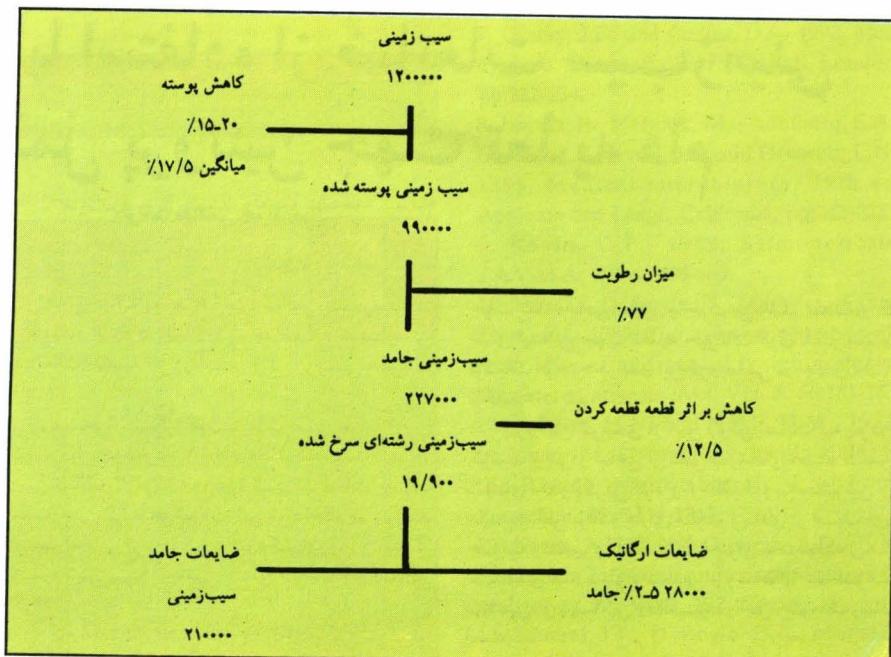
بازده تولید کرم

با توجه به آزمایشات انجام شده در مورد تراکم کرمها می‌توان ضریب تبدیل ضایعات به پروتئین کرم خاکی را تعیین و محاسبه نمود که ممکن است آن را بر اساس وزن خشک ضایعات و کرمها محاسبه نمود. زیرا میزان رطوبت کرم و محیط کشت تقریباً مساوی است. با این روش بازده زمانی است که تراکم کرمها حداقل باشد چنانکه در جدول (۲) نشان داده شده است. این محاسبات در دامنه محدودی از تراکم کرمها و بر اساس یک مقیاس آزمایشگاهی نسبتاً کوچک انجام شده است. تجربه نشان داده است که سیستم‌های پرورشی بزرگ ضرایب تبدیل نسبتاً بالاتری به دست می‌دهد. علاوه بر این با ایجاد تغییراتی در ضایعات و افزودن ضایعاتی مانند کاه و تراشه‌های چوب و یا کشت میکروبی می‌توان توانایی تولید ضایعات را افزایش داده و در نتیجه موجب افزایش ضریب تبدیل شد.

تغییراتی که کرم خاکی بر ضایعات سیب‌زمینی به وجود می‌آورد

عقیده بر این است که این کرم بیشترین مواد غذایی مورد نیازش را از میکرووارگانیزمهایی که بر ضایعات آلتی رشد می‌کنند به دست می‌آورد. عده این میکرووارگانیزمهایها باکتریها هستند اما گاهی قارچها و پرتوزوآهای نیز وجود دارند. کرم با کمک سنتگدان خرد کننده‌اش ضایعات را که در حال عبور به طرف روده‌ها هستند متلاشی می‌کند که این کار موجب افزایش سطح گسترش مواد خورده شده و همچنین تعداد میکروبیها می‌شود. به طوری که مدفع کرم نسبت به ضایعات هضم شده دارای میکرووارگانیزمهای بیشتری است. به این طریق میکرووارگانیسم‌ها و کرمها برای تجزیه ضایعات به طور فراینده‌ای با یکدیگر همکاری می‌کنند. طی این فرآیند میزان مواد معدنی مغزی موجود در ضایعات و شکل و ساختمان آنها تغییر می‌کند (جدوال ۳ و ۴).

تغییرات مواد معدنی بسیار گسترده نبوده اما عموماً در ضایعات سیب‌زمینی که عمل آوری

در هر ظرف بیان گردیده است. روشن است که هر چه تعداد کرمها کمتر باشد، طی دوره پرورشی، رشد بیشتری را خواهد داشت. با این وجود، تولید کل کرمها در هر ظرف حداکثر 40 g کرم ضایعات در حداقل بودن تراکم کرمها بیشترین مقدار را خواهد داشت و تراکم بیشتر امکان‌پذیر و عملی نیز می‌باشد.

زمینه مساعدی را جهت رشد کرم فراهم می‌سازد. این ضایعات (ضایعات سیب‌زمینی) با ضایعات حیوانی که ممکن است ابتدا توسط کرم پذیرفتشنود متفاوت است زیرا ضایعات حیوانی قبل از اینکه مورد استفاده قرار گیرند باید با استفاده از روشهای خاصی عمل آوری شوند که اگر در محیط سریسته نگهداری شوند تغییر اندکی در میزان رطوبت آنها به وجود خواهد آمد.

تأثیر درجه حرارت

وقتی رشد انفرادی کرمها و همچنین وزن کل توده زنده در حالت بالاترین تراکم کرمها یعنی 16 g کرم در هر ظرف در حرارت‌های 15°C و 20°C و 30°C درجه سانتیگراد مقایسه گردید مشخص شد که درجه حرارت محیط تأثیر قابل توجهی بر میزان رشد کرمها داشته است. رشد وزنی هر یک از کرمها در حرارت 20°C نسبت به حرارت 15°C سریع تر است.

همچنین افزایش خیلی بیشتری در اضافه وزن کرمها در حرارت 20°C مشاهده شده است. در حالی که در حرارت 30°C علاوه بر اینکه میزان مرگ و میر کرمها افزایش می‌یابد افزایش وزن کرمها نسبت به حرارت 20°C کمتر است.

به نظر می‌رسد پرورش کرمها بر روی ضایعات سیب‌زمینی در حرارت بالاتر از 25°C عملی نخواهد بود. با افزایش درجه حرارت میزان رشد کرمها کمتر می‌شود. لذا به خاطر بالا رفتن هزینه سیستم نگهداری در حرارت‌های بالاتر به نظر می‌رسد مناسب‌ترین حرارت در حدود 20°C می‌باشد.

ظرفیت تراکمی پرورش کرم

میزان رشد کرم در تراکمها و حرارت‌های متفاوت، در ظروف کریستاله 125 g میلی‌گرمی مورد بررسی قرار گرفته است. در داخل هر ظرف 40 g کرم ضایعات جامد سیب‌زمینی قرار داده شد و در هر ظرف 1 g و 2 g و 4 g و 8 g عدد کرم و هر کدام با دو تکرار مورد بررسی قرار گرفت، کرمها جوان مورد آزمون دارای وزن اولیه حدود 0.5 g بودند.

ظرفها در حرارت‌های 15°C ، 20°C و 30°C درجه سانتیگراد نگهداری شدند در فواصل زمانی معین بشتابها تخلیه شده و کرمها پس از شستشو وزن گردیدند چنانچه کرمها می‌رود باشند به همان تعداد کرمها زنده‌ای با وزن مشابه ظرفیت قبلی افزوده می‌شوند. البته غالباً تلفات کم است مگر اینکه حرارت خیلی زیاد باشد.

آزمایش همچنان ادامه می‌یابد تا اینکه کرمها شروع به کم کردن وزن نمایند و این نشان دهنده است. این است که ارزش غذایی ضایعات در حال کم شدن است.

نتایج آزمایشات نمودارهای ۲ تا ۷ بر اساس میانگین وزن (ضایعات) و یا بر اساس وزن کلی کرمها

تراکم کرمهای حداکثر باشد که در این حالت زمان تجزیه ضایعات دو تا سه هفته طول خواهد کشید. عملاً چندین روش برای تکثیر کرمهای وجود دارد. اگر چنانچه ظرف نگهداری کرمهای بزرگ باشد مقداری از ضایعاتی که کرمهای بر روی آن کار کرداند را در کف طروف قرار داده و سپس ضایعات تازه را بر روی آنها می‌ریزیم.

جداسازی کرمهای از ضایعاتی که قبل از کرمهای روی آنها فعال بوده‌اند توسط جدا کننده‌های مخصوصی که در مؤسسه مهندسی کشاورزی ملی طراحی شده انجام می‌شود. این دستگاه شامل ردبیفهایی از صفحات چرخان (دوران) است که به تنها ضایعات و کرمهای را جدا می‌کند بلکه کرمهای را بر اساس اندازه‌شان درجه‌بندی می‌کند.

بررسی بعد اقتصادی استفاده از کرم خاکی برای تجزیه ضایعات سبیز مینی

سالانه حدود ۲۱۰۰۰۰ تن ضایعات جامد سبیز مینی در انگلستان تولید می‌شود. چنانچه ضریب تبدیل ضایعات به کرم ۷/۵ باشد، می‌توان نتیجه گرفت که این ضایعات ۱۰۵۰۰ تن کرم تولید کرده و چنانچه این مقدار کرم خشک شود تقریباً ۲۵۰۰ تن پودر پروتئین خشک از این کرمهای بدست می‌آید.

جزئیه کامپوتی پودر کرم نشان داده که ارزش پروتئین کرم تقریباً به ازاء هر تن مبلغ ۴۰۰ تا ۲۰۰ پوند پایین است که بین ۵۰۰۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰۰۰ پوند ارزش کل پروتئین تولید شده از ضایعات فوق می‌باشد.

به علاوه ضایعات (پس از فعالیت کرمهای بر آن) به مواد تبدیل می‌شوند که در سایگانی (برای حاصلخیزی خاک) ممکن است هر تن حدود ۲۰ پوند ارزش داشته باشد.

چنانچه پس از فعالیت کرمهای ۲۰٪ کاهش وزن در ضایعات سبیز مینی به وجود آید از ۲۱۰۰۰۰ تن ضایعات سبیز مینی تقریباً ۱۶۰۰۰۰ تن مواد عمل آوری شده مفید به دست می‌آید که ارزش آن چنین محاسبه می‌شود.

$$\text{تن/پوند} = \frac{320000}{160000} = 20$$

لذا روشی است که کاربرد سبیز مینی جامد می‌تواند موضوع تجاری مورد توجهی باشد.

منبع مورد استفاده

C.A. Edwards, Production of earthworm protein for animal potato waste, Rothamsted Experimental Station, Harpenden, UK.

جدول ۳- تجزیه شیمیایی ضایعات سبیز مینی متأثر از فعالیت کرم خاکی

غیر متأثر از فعالیت کرم خاکی	متاثر از فعالیت کرم خاکی
غیر متأثر از فعالیت کرم خاکی	غیر متأثر از فعالیت کرم خاکی

جدول ۴- تغییرات شکل نیتروژن (ppm) موجود در ضایعات سبیز مینی متأثر از فعالیت کرم خاکی

بدون کرم خاکی	با کرم خاکی
کل نیتروژن محلول	کل نیتروژن (ماده خشک)
NO ₃ (ppm)	NH ₄ (ppm)
۴۵۵۴	۴۴۹۲
۵۰۴۲	۴۴۹۲
۱۸۵۰۴	۳۲۰
۱۸۳۲۶	۳۲۰
۱۰۸	۱۱۲
۱۰۸	۱۲۴
۹	۵۲۰
۹	۵۱۵
a	b
b	a

جدول ۵- طول مدت عمل آوری ضایعات در تراکمهای مختلف کرمهای (بر حسب روز)

حرارت (درجه سانتیگراد)	نسبت‌های وزنی (ضایعات/کرم)					
	۱:۲۵	۱:۵۰	۱:۱۰۰	۱:۲۰۰	۱:۴۰۰	۱:۸۰۰
۱۵°C	۱۸	۳۰	۳۹	۴۹	۶۲	۷۱
۲۰°C	۱۶	۲۴	۳۲	۳۸	۴۶	۵۰
۲۵°C	۱۴	۲۱	۲۸	۳۲	۳۷	۴۲

شده‌اند تغییرات بیشتری در مواد معدنی بجز پتاسیم صورت می‌گیرد. اختلاف در شکل نیتروژن موجود در ضایعات قابل توجه است که تقریباً تمام نیتروژن به شکل آمونیاک می‌باشد در حالی که در ضایعات متأثر از عملکرد کرمهای نیتروژن تماماً به شکل نیترات است.

روشهای عمل آوری ضایعات سبیز مینی توسط کرم خاکی

نیازهای کرم ایجاد می‌کند در محیطی که جوابگوی نیاز تنفسی آنها باشد زیست کنند. لذا عمق ضایعات نباید بیشتر از ۳۰ سانتیمتر باشد.

اگر چه رعایت حداکثر ۳۰ عمق محیط کشت لازم است اما چنانچه لایه‌ها به ترتیج عمیق شوند کرم پس استحصال بهتر است از کرمهای نیمه بالغ استفاده شود زیرا میزان افزایش وزن زنده کرمهای اضافه شده مهم است. لذا داشتن تعداد زیادی کرم همان اثر را دارد که تعداد کمی کرم بالغ با همان وزن زنده داشته باشیم.

برای به دست آوردن بیشترین بافت کرمی قابل

استعمال فرآیندهای مربوطه به لایه‌های بالاتر رفته و به

این ترتیب عمق محیط می‌تواند به یک متر و بیشتر هم برسد.

این سیستم عمل آوری به صورت سیستم (Batch)

جمعیه‌ها یا ظرفهایی که به صورت قفسه‌هایی روی هم

دیگر قرار می‌گیرند می‌تواند بروز داد.

در صورت نبودن امکانات، این سیستم می‌تواند

در کف زمین زهکشی شده اجراء شود به شرطی که

سوراخهای کف به اندازه‌ای باشد که از خارج شدن

کرمهای بیرون جلوگیری نماید.

در روش دیگر ترجیح داده می‌شود که کرمهای در

جمعیه‌ها یا کف زمین به گونه‌ای نگهداری شوند که

سرپوش داشته باشند تا تغییر آب به حداقل برسد.